

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 604

гр. Кюстендил, 23.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ваня Др. Богоева

Членове: Веселина Д. Джонева
Мария Ст. Танева

като разгледа докладваното от Веселина Д. Джонева Въззивно гражданско дело № 20221500500482 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава Двадесет и първа „Обжалване на определенията“, чл.274 ал.1 т.1 – чл.279 от ГПК във вр. с чл.130 от ГПК.

Делото е образувано по частната жалба на Б. Р. Е., с ЕГН *****, с адрес в *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното дете АЛ.К. с ЕГН *****, против решение №561 от 28.07.2022г. на РС-Кюстендил, постановено по гр.д. №786/2022г. по описа на съда, *в частта*, имаща характер на определение, с която е оставен без разглеждане, като недопустим, предявения от Б. Р. Е., като майка и законен представител на детето АЛ.К., против К. И. А. с ЕГН *****, с адрес в ***** иск за осъждане на А. да заплати на детето, чрез неговата майка и законен представител, сума в размер на 390 лева, представляваща разлика между определената по гр.д.№460/2018г. по описа на КнРС издръжка в размер на 130 лева месечно и сумата от 162.50 лева, представляваща минимален размер на издръжката за календарната 2021г.

В частната жалба се сочи, че обжалваното определение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон, на съдопроизводствените правила и е неправилно. Изразява се несъгласие с аргументите на съда, обосновавали постановяване на обжалвания резултат, като се поддържа разбиране за основателност на иска, поради обстоятелството, че ответникът, неплащайки минимално определената месечна издръжка за 2021г., определена от МС, се е обогатил, при което се поставя и въпроса дали предявеният иск е такъв с правна квалификация чл.149 от СК или може да се приеме, че иде реч за неоснователно обогатяване на ответника за сметка на детето. Претендира се отмяна на обжалвания акт и се моли уважаване на предявения иск за сумата от 390 лева, както и за лихва в размер на 32.50 лева.

В законоустановения срок насрещната страна – К. А., чрез пълномощника му адв.М.Крумова от АК-Кюстендил, е депозирала писмен отговор на частната жалба, в който изразява становище за неоснователност на същата, с доводи, че обжалваното определение е правилно, законосъобразно, постановено при пълно съответствие с процесуалните правила и материалния закон. Твърди се, че иск за присъждане на издръжка за минало време, съгласно

чл.149 от СК, може да бъде предявен единствено в хипотеза, когато не е била заплащана никаква издръжка, не и когато такава е била определена със съдебно решение. Сочи се, че искът по чл.149 от СК може да се кумулира с иск по чл.143 от СК, не и с такъв по чл.150 от СК, какъвто именно е бил предявен в случая, като се изтъква, че ищцата, констатирайки, че присъдената издръжка е под законодателно определения минимум, е разполагала с възможността да поиска увеличаване на размера на дължимата месечна издръжка през 2021г., тъй като промяната на МРЗ за страната би представлявала обстоятелство, обуславящо евентуалното изменение на размера на издръжката. Моли се потвърждаване на обжалваното определение.

Окръжен съд-Кюстендил, след като се запозна с материалите по делото и съобрази оплакванията в жалбата и възраженията в отговора, намира за установено следното:

Гр.д.№786/2022г. по описа на Районен съд-Кюстендил е било образувано по подадена от Б. Р. Е., с ЕГН *****, с адрес в *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното дете АЛ.К. с ЕГН 154914283, против К. И. А. с ЕГН *****, с адрес в ***** искова молба, с която е бил предявен иск за изменение на размера на месечната издръжка, дължима от ответника за детето, определена с решение по гр.д.№460/2018г. по описа на РС-Кюстендил от 130 лева на 230 лева месечно, като и иск за осъждане на А. да заплати на детето, чрез неговата майка и законен представител, сума в размер на 390 лева, представляваща разлика между определената по гр.д.№460/2018г. по описа на КнРС издръжка в размер на 130 лева месечно и сумата от 162.50 лева, представляваща минимален размер на издръжката за календарната 2021г.

С постановеното по делото решение №561/28.07.2022г. съдът е уважил частично исковата претенция по чл.150 от СК за увеличаване на размера на месечната издръжка, платима от бащата за малолетното дете и е оставил без разглеждане исковата претенция, квалифицирана като такава по чл.149 от СК, за присъждане на сума, явяваща се разликата между минималния размер на месечната издръжка за 2021г. – 162.50 лева и определената с влязлото в сила решение месечна издръжка в размер на 130.00 лева – по 32.50 лева месечно, приемайки, че искът е недопустим.

От представено по делото решение с №272/13.04.2018г. по гр.д.№460/2018г. по описа на КнРС е видно, че със същото е бил прекратен с развод брака между Б. Е. и К. А. по взаимно съгласие на съпрузите и е било утвърдено постигнатото помежду им споразумение, уреждащо и размера на дължимата от бащата издръжка за малолетното дете, а именно – по 130 лева месечно, платими по банков път до всяко пето число на текущия месец. Решението е влязло в сила на 13.04.2018г.

При така установената фактическа обстановка, ОС-Кюстендил, съобразявайки оплакванията в жалбата и фактите, установими от делото, приема от правна страна следното:

Частната жалба е допустима, като подадена в срок, от страна, която има право на жалба и срещу подлежащ на атакуване съдебен акт, в хипотезата на чл.274 ал.1 т.1 във вр. с чл.130 от ГПК.

Преценена по същество жалбата се явява неоснователна. Съображенията за формирания извод се заключават в следното:

Настоящата инстанция намира постановения от РС-Кюстендил съдебен акт за валиден и допустим в обжалваната му част такъв.

Същият, преценен по същество, е правилен и изцяло съответстващ на задължителната за съдилищата практика, съдържаща се в т.21 от Постановление №5 от 16.XI.1970г. на Пленума на ВС, според която началният момент на увеличението или намалението на издръжката по чл.86 от СК (отм.) – сега чл.150 от СК - е от деня на предявяване на иска. Постановлението не е изгубило действието си и в същото се приема, че

когато издръжката се намалява или увеличава по реда на чл.86 СК (отм.), респ. чл.150 от СК, това изменение важи от момента на предявяване на иска, *независимо от това, че изменените обстоятелства са настъпили по-рано*. Това е така, защото за времето до предявяване на иска нуждаещият се е получавал издръжка по силата на влязлото в сила решение, което е *пречка* за прилагане на чл.149 от СК (чл.84 ал.1 от СК (отм.)).

Съдебната практика по приложението на чл.149 и чл.150 от СК е константна. Обжалваното определение е постановено в съответствие със същата. Издръжка за минало време (чл.149 от СК) може да се търси само когато не е била присъдена такава, а когато въз основа на изменение на обстоятелствата се търси изменение на издръжката, то претенцията *е допустима занаяпред от датата на предявяване на иска*. В този смисъл са: определение №242 от 27.03.2014г. на ВКС по ч.гр.д.№864/2014г., IV г.о., ГК; определение №16 от 23.01.2013г. по ч.гр.д.№16/2013г., I г.о. ВКС; определение №393 от 08.07.2009г. по ч.гр.д. №360/2009г., IV г.о. ВКС.

Основанието на този иск по чл.149 от СК е неплащането на издръжка, в хипотезата, когато такава няма определена със сила на пресъдено нещо, а законът предвижда задължението за издръжка и допуска предявяване на иск за това. Изменението на обстоятелствата е основание да се търси увеличение на издръжката, съгласно чл.150 от СК, и то винаги е от предявяване на иска за увеличение на издръжката. Определената първоначална издръжка се дължи и по размера ѝ е формирана сила на пресъдено нещо, което представлява *процесуална пречка* за предходен – преди предявяване на иска период - да се търси увеличение на издръжката. При наличието на СПН, недопустимо, а не неоснователно, е да се иска изменение на издръжката, независимо от това на какво обстоятелство е основано то – увеличени нужди на детето или – както е в случая – законодателна промяна на минималния размер на издръжката. Както уместно се сочи в отговора на частната жалба, при въвеждане на законодателната промяна ищцовата страна е разполагала с възможността своевременно, още през 2021г. да поиска увеличение на присъдената издръжка. Пропускът да стори това не може да бъде преодолян посредством предявения иск, който по изложените съображения е недопустим. Не може да бъде споделена тезата на частния жалбоподател, че предявеният иск бил такъв за неоснователно обогатяване, тъй като подобен извод не произтича от твърденията в исковата молба.

По изложените съображения частната жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Относно обжалваемостта на настоящото определение следва да се отбележи, че определенията на въззивната инстанция, с които се оставят без уважение частни жалби срещу определения, преграждащи по-нататъшното развитие на делото, не подлежат на обжалване, ако решението по делото не подлежи на касационно такова – чл.274 ал.3 т.1 във вр. с ал.4 от ГПК. С оглед цената на иска и естеството на делото, настоящият съдебен акт не подлежи на обжалване.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на Б. Р. Е., с ЕГН *****, с адрес в *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното дете АЛ.К. с ЕГН *****, против решение №561 от 28.07.2022г. на РС-Кюстендил, постановено по гр.д.№786/2022г. по описа на съда, *в частта*, имаща характер на определение, с която е оставен без разглеждане, като недопустим, предявения от Б. Р. Е., като майка и законен представител на детето АЛ.К., против К. И. А. с ЕГН *****, с адрес в ***** иск за осъждане на А. да заплати на детето, чрез неговата майка и

законен представител, сума в размер на 390 лева, представляваща разлика между определената по гр.д.№460/2018г. по описа на КнРС издръжка в размер на 130 лева месечно и сумата от 162.50 лева, представляваща минимален размер на издръжката за календарната 2021г.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____